

SALV
Strategische adviesraad
voor
Landbouw en Visserij

 SERV
sterk door overleg

ADVIES

8 september 2011

**BETREFFENDE HET VOORONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE LEEFMILIEU
EN NATUUR (VERZAMELDECREET)**

Minaraad, 8 september 2011 (nr. 2011|45)

SALV, 8 september 2011

SERV, 14 september 2011

Contactpersoon Minaraad: Dirk Uyttendaele

Contactpersoon SERV: Annick Lamote

Contactpersoon SALV: Dirk Van Guyze

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Inleiding	4
Adviestekst	5
1. Wet op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet.....	5
1.1. Omschrijving	5
1.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	5
2. Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging	5
2.1. Omschrijving	5
2.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	6
3. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken	7
3.1. Omschrijving	7
3.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	8
4. Wet houdende bijzondere voorwaarden inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne	8
4.1. Omschrijving	8
4.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	8
5. Decreet houdende oprichting van de Vlaamse landmaatschappij	8
5.1. Omschrijving	8
5.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	8
6. Het Bosdecreet	8
6.1. Omschrijving	8
6.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	10
7. Het Jachtdecreet	11
7.1. Omschrijving	11
7.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	11
8. Decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning	12
8.1. Omschrijving	12
8.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	12
9. Het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid	13
9.1. Omschrijving	13
9.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	13
9.3. Bijkomende aanbeveling op eigen initiatief.....	13

10. Decreet tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water	14
10.1. Omschrijving	14
10.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	14
11. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.....	15
11.1. Omschrijving	15
11.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	15
12. Drinkwaterdecreet.....	15
12.1. Omschrijving	15
12.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	16
13. Bodemdecreet	17
13.1. Omschrijving	17
13.2. Opmerkingen en aanbevelingen.....	18

Inleiding

De Minaraad en de SERV ontvingen van Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 20 juli 2011 een adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur (hierna: het “ontwerp Verzameldecreet”). Samen met haar principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet op 15 juli 2011 besliste de Vlaamse Regering om het advies van beide adviesraden te vragen binnen een termijn van dertig dagen.

De SALV besliste om op eigen initiatief advies uit te brengen over het verzameldecreet. Minaraad, SERV en SALV beslisten om een gezamenlijk advies vast te stellen.

Gelet op de vakantieperiode was een advies binnen de gestelde termijn echter niet mogelijk. Daarom werd aan het kabinet van Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur Joke Schauvliege gevraagd om de termijn op zestig dagen te brengen. Met de e-mail van 26 juli 2011 werd dit verzoek door het kabinet ingewilligd.

Het dossier bestond uit:

- Het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur;
- Memorie van toelichting;
- Nota aan de leden van de Vlaamse Regering;
- Advies van 27 juni 2011 van de Inspectie van financiën;
- Aanvraag en toekenning begrotingsakkoord;
- Fiche van de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011.

Het voorontwerp van decreet omvat 15 hoofdstukken. Behoudens “Hoofdstuk 1 Algemene bepaling” en “Hoofdstuk 15 Slotbepalingen” beoogt elk van de overige dertien hoofdstukken een verbetering van even veel wetten en decreten inzake leefmilieu en natuur.

Op vraag van de Minaraad werd aan het advies ook een voorstel tot wijziging van het Decreet Algemene Bepalingen inzake de samenstelling en organisatie van de strategische adviesraad voor het milieubeleid (de Minaraad) toegevoegd.

Marc Van den Bosch
Voorzitter Minaraad

Caroline Copers
Voorzitter SERV

Piet Vanthemsche
Voorzitter SALV

Adviestekst

Per hoofdstuk uit het ontwerp Verzameldecreet, dat er op gericht is een wet of een decreet te wijzigen, wordt in één paragraaf aangegeven waarover de wijziging gaat. Indien de raden daar commentaar bij leveren, worden aansluitend één of meerdere paragrafen voorzien.

1. Wet op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet

1.1. Omschrijving

Art.2 wijzigt artikel 70 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet. In art.70 stelt het ruilverkavelingscomité een ruilverkavelingsplan vast (na advies van de commissie van advies) van de nieuwe wegen en afwateringen en daarbij horende kunstwerken. De bestaande wegen en afwateringen en daarbij horende kunstwerken die moeten verdwijnen, worden eveneens op dit plan aangegeven. Het plan wordt goedgekeurd door de Koning op voordracht van de Minister bevoegd voor de ruilverkaveling. De woorden "*na advies van de Minister van Landbouw en in overleg met de Minister of Staatssecretaris die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening in dit gewest*" worden geschrapt via art.2 van het ontwerp Verzameldecreet. De passage is overbodig aangezien de beide ministers vertegenwoordigd zijn in het ruilverkavelingscomité.

1.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Geen opmerkingen.

2. Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

2.1. Omschrijving

Art.3 wijzigt artikel 32duo decies van de Wet van 26 maart 1971. Dit artikel regelt de gewestbijdrage aan gemeenten, gemeentebedrijven, intercommunales, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden of de VMW inzake de aanleg en verbetering van openbare riolen andere dan prioritaire rioleringen en inzake kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallaties (tot 2.000 i.e.). De huidige algemene regel, die wordt vastgelegd in paragraaf 3 van dit artikel, is dat de gewestbijdrage niet meer mag zijn dan 50% van de totale kosten. Indien hemel- en afvalwater gescheiden worden, kan het percentage opgetrokken worden tot 100% of 75% naargelang het afvalwaterafvoersysteem beperkt is tot maximaal 2 DWA (droogweerafvoer) of niet. De afvoer van hemelwater dient in het geval van 100% subsidie te gebeuren door middel van een geherwaardeerd grachtenstelsel dat op milieuverantwoorde wijze in stand wordt gehouden of door een gelijkwaardige oplossing. Voor een toelage van 75% volstaat het dat dezelfde oplossing "bij voorkeur" gerealiseerd wordt. De gewestbijdrage geldt ook voor de met het afvoersysteem gerelateerde retentie- en infiltratievoorzieningen voor hemelwater. Enkel bij de maximale scheiding is de gewestbijdrage ook van toepassing voor de bouw en verbetering van de KWZI's.

VLAREM II (art.6.2.2.1.2.§3) verplicht de volledige scheiding van afvalwater en hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, op het ogenblik dat een

gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij anders bepaald is in het uitvoeringsplan. Voor bestaande gebouwen in een gesloten bebouwing is die scheiding verplicht indien geen leidingen onder of door het gebouw moeten aangelegd worden. Volgens de Memorie van Toelichting maakt deze bepaling in VLAREM II de differentiatie in subsidiepercentages overbodig.

Daarom wordt de bepaling in paragraaf 3 van het artikel vervangen door een nieuwe formulering die de bepaling van de subsidiepercentages over laat aan de Vlaamse Regering en die de in aanmerking komende kosten opneemt zoals in de huidige § 3 b) voor de 75% betoelaging, aangevuld met de kosten voor de bouw en verbetering van KWZI's.

Art.4 wijzigt artikel 32ter decies van de Wet van 26 maart 1971. Dit artikel heeft betrekking op de procedure voor de vaststelling van het subsidiëringsprogramma (art.32 duo decies § 2). In de huidige versie houdt het subsidiëringsprogramma rekening met de goedgekeurde meerjarenprogramma's. Overeenkomstig art.10.2.3, §1, 20° van het DABM wordt de meerjarenplanning vastgelegd in de zoneringsplannen en gebiedsdekkende uitvoeringsplannen. Daarom wordt in dit artikel "*rekening houdend met de goedgekeurde meerjarenprogramma's opgemaakt door de VMM in overleg met de steden en gemeenten*" vervangen door "*rekening houdend met de zoneringsplannen en de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen zoals bedoeld in artikel 10.2.3, §1, 20° van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid*".

Art.35ter §2 c) van de Wet van 26 maart 1971 wordt gewijzigd door art.5 van het ontwerp Verzameldecreet. Art.35ter gaat over de vaststelling van de heffing op waterverontreiniging. Paragraaf 2 gaat specifiek over het eenheidstarief en voor welke heffingsplichtigen dit van toepassing is. Dat is ook het geval voor heffingsplichtigen waarvan de inrichting niet gelegen is in de zone van 50 meter rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren maar dat ofwel is aangesloten op een openbare operationele RWZI, ofwel – zoals het momenteel in de wet staat – op basis van het investeringsprogramma voorzien is om aangesloten te worden. Aangezien de zoneringsplannen bepalen wie wordt aangesloten of niet, wordt de verwijzing naar de zoneringsplannen in de bepaling weerhouden in plaats van een verwijzing naar de goedgekeurde indicatieve meerjarenprogramma's.

2.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De wettelijke verankering van de maximale tegemoetkoming (hetzij 100%, 75% of 50%) valt weg. De bevoegdheid wordt volledig overgelaten aan de Vlaamse Regering die "*de vastgestelde percentages van de totale kosten*" zal bepalen. De raden stellen vast dat de toewijzing van de bevoegdheid aan de Vlaamse Regering niet voldoende gemotiveerd wordt. Ze zijn van mening dat de manier waarop de Vlaamse Regering het (de) percentage(s) zal vastleggen van strategisch belang is. Minaraad, SERV en SALV menen dat voor belangrijk beleid – zoals hier toch het geval is – het parlement de krachtlijnen zou moeten vastleggen. Dat betekent dat het zich minstens zou moeten uitspreken over de belangrijkste criteria die gehanteerd zullen worden om de subsidiepercentages in de toekomst te bepalen. Dat geeft bovendien wat meer garantie voor continuïteit van beleid.

Bovendien lost de aanpassing van de subsidieregeling het fundamentele probleem van de subsidies niet op. Het probleem met de subsidies is dat zij eerder de flessenhals dan wel de aandrijver geworden zijn voor de uitbouw van het gemeentelijk rioleringsstelsel. Subsidies zouden een stimulans moeten zijn voor de gemeenten om rioleringsprojecten versneld te realiseren. Uit de praktijk blijkt dat gemeenten pas tot de uitvoering overgaan indien er garanties zijn dat de subsidies tijdig beschikbaar zijn. De kans dat de

toelagen snel verkregen worden, is echter klein door het grote aantal aanvragen. De termijn tussen het indienen van een dossier en de uitvoering duurt daardoor te lang. De raden vragen dan ook om, in lijn met het Vlaams Regeerakkoord en met de Beleidsbrief Leefmilieu werk te maken van een fundamentele aanpak met een langetermijnvisie en met een investeringstraject voor de inzameling en zuivering van huishoudelijk afvalwater¹. Een grondige hervorming van het rioolsubsidiebesluit dient tevens te kaderen in een totaal beeld over een sluitende financiering op lange termijn van het rioolbeheer. Hierbij hoort ook een visie en toekomstbeeld over de andere inkomstenbronnen van het rioolbeheer (saneringsbijdrage, lokaal pact, algemene middelen, ...) en over de noodzaak aan andere/nieuwe inkomstenbronnen.

In de huidige formulering is er een extra aanmoediging voor 2 DWA-leidingen via een 100% toelage. Nu stelt men in de Memorie van Toelichting dat de mate van scheiding van afvalwater en hemelwater automatisch bepaald wordt door de aanwezigheid van gesloten bebouwing langs het tracé en/of de doorvoer van gemengd afvalwater van hogerop gelegen strengen. Bij die versoepeling voor gesloten bebouwing hebben de raden twee bedenkingen: 1) de voorkant van de woning kan altijd afgekoppeld worden; 2) er moet bekeken worden of er aan de achterzijde geen ontkoppelmogelijkheid is. Dat is strikt genomen gedekt door VLAREM II, art.6.2.2.1.2 §3. Maar ook hier zal dit te maken krijgen met de gemeentelijke handhaving en met het risico op verschillende interpretaties.

Bij hogerop gelegen gemengde strengen is het ook niet uitgesloten om de facto tot scheiding over te gaan en gescheiden debieten te realiseren, waarmee rekening kan gehouden worden bij de dimensionering van de stroomafwaartse afvalwaterleiding in het gescheiden stelsel.

Voor het opmaken van de subsidiëringsprogramma's worden "*de goedgekeurde meerjarenprogramma's opgemaakt door de VMM in overleg met de gemeenten*" en steden als referentie vervangen door "*de zoneringsplannen en de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen*". Daarbij wordt ook het "*in overleg met de steden en gemeenten*" weggelaten. Volgens de raden is overleg met de steden en gemeenten en hun rioolbeheerders cruciaal om subsidiëringsprogramma's te doen slagen. Daarom stellen ze voor om dit "*overleg*" in het decreet te behouden.

3. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

3.1. Omschrijving

In artikel 6 wordt artikel 3 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzonder maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken aangepast. De Koning kan beslissen tot gebruikruil in door hem aangewezen gemeenten. Voor de uitvoering wordt een ruilcomité opgericht. Het ruilcomité wordt uitgebreid met één lid tot 8 leden (in plaats van de huidige 7). Het nieuwe lid wordt voorgedragen door de Minister van Ruimtelijke Ordening. In occasionele gevallen waarin de Vlaamse Minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening

¹ De Vlaamse Regering 2009-2014 Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden Voor een vernieuwende, duurzame en warme samenleving, p.54/125. Beleidsbrief Leefmilieu en Natuur 2010-2011, Vlaams Parlement, stuk 759 (2010-2011) – Nr. 1, ingediend op 27 oktober 2010 (2010-2011) OD 20: De waterzuivering in Vlaanderen wordt verder uitgebouwd, p.18/64

de opdrachtgever is van de grote infrastructuurwerken, is hij toch vertegenwoordigd in het ruilcomité.

De wijziging in artikel 7 van het ontwerp Verzameldecreet is analoog aan de wijziging in artikel 2.

3.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Geen opmerkingen.

4. Wet houdende bijzondere voorwaarden inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne

4.1. Omschrijving

Artikel 8 wijzigt artikel 45, eerste lid, van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne. Analoog aan de wijzigingen aangebracht in artikel 2 van het ontwerp decreet maakt een provinciaal comité een plan van de nieuwe wegen en afwateringen met daarbij horende kunstwerken op, dat wordt goedgekeurd door de Koning op voordracht van de Minister bevoegd voor ruilverkaveling, waarbij de woorden "*in overleg met de Minister die de Ruimtelijke Ordening onder zijn hoede heeft*" worden geschrapt.

4.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Geen opmerkingen.

5. Decreet houdende oprichting van de Vlaamse landmaatschappij

5.1. Omschrijving

In het hoofdstuk III (statuut, kapitaal en aandelen, duur en ontbinding) artikel 2 van het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij wordt een nieuwe paragraaf toegevoegd.

Deze nieuwe paragraaf stelt dat de roerende goederen van afdeling Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen, afdeling van de VLM, kosteloos en in de staat waarin ze zich bevinden, worden overgedragen aan het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV).

5.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Geen opmerkingen.

6. Het Bosdecreet

6.1. Omschrijving

De voorgestelde aanpassingen van het bosdecreet gaan in hoofdzaak over tekstuele wijzigingen.

Zo worden verwijzingen in het Bosdecreet naar het decreet ruimtelijke ordening vereenvoudigd in art.3, §2, 4; art. 47, tweede lid; art.87, voorlaatste lid; art.90bis, §1, 1° en art.90bis, §5, derde lid (zie respectievelijk het ontwerp Verzameldecreet art.10; 17 §1; 21, 2°; 22, 1° en 2°).

In het kader van de omzetting van de EU-richtlijn 2009/128/EG wordt een nieuwe definitie van "*pesticiden*" opgenomen in art.4, 16bis van het Bosdecreet. Deze nieuwe definitie is conform aan de definitie in de Richtlijn. Daarnaast wordt de term "*bestrijdingsmiddelen*" in art.20 8, art.21, art.29 en art.30 10 van het Bosdecreet vervangen door de term "*pesticiden*" via art.13, 14 en 15 van het ontwerp Verzameldecreet. In het Natuurdecreet gebeurt een gelijkaardige aanpassing.

De termen "*houtvester*" of "*boswachter*" werden bij andere bepalingen in het Bosdecreet al vervangen door de term "*de aangewezen ambtenaar of de aangestelde*". In art.75, tweede lid gebeurde dit nog niet. Dit wordt via art.19 van het ontwerp Verzameldecreet aangepast.

Volgens art.81 van het Bosdecreet moet voor alle andere kappingen een machtiging gevraagd worden aan het ANB. In het art.20 van het voorliggend ontwerp van verzameldecreet worden alle andere kappingen waarvoor het ANB geen machtiging heeft verleend, verboden. Bovendien wordt de bevoegdheid van ANB uitgebreid met het verbod op niet-naleven van de voorwaarden van deze machtiging.

De wijzigingsartikelen 18 en 21 van het ontwerp Verzameldecreet zijn beide geënt op het bepaalde in art. 35, 5 van het Veldwetboek, met name: "*In de voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied is bosaanplant verboden op minder dan zes meter van de scheidingslijn tussen twee erven; bovendien is vergunning van het college van burgemeester en schepenen vereist. [enz.]*". Art.21 van het ontwerp Verzameldecreet zou leiden tot een wijziging van art.87 van het Bosdecreet. Het bindend karakter van de advisering vanwege de landbouwadministratie bij een private beplanting met houtachtige gewassen in agrarisch gebied zou worden afgeschaft, en worden omgezet in een niet-bindend advies naar aanleiding van de vergunningsprocedure via het college van burgemeester en schepenen. Tegelijkertijd wordt er, via art.18 van het ontwerp Verzameldecreet, een art.49bis toegevoegd aan het Bosdecreet, dat er toe zou leiden dat bij bebossing in agrarisch gebied nu ook voor openbare bossen dit advies van Landbouw en Visserij vereist zou zijn.

Een tweede substantiële wijziging betreft het loskoppelen van het beheersplan en de toegankelijkheidsregeling in art.12, §4 van het Bosdecreet (art.12 van het ontwerp Verzameldecreet). Het huidige systeem zorgt ervoor dat wanneer een bos geen bosbeheersplan moet hebben, een specifieke toegankelijkheidsregeling niet toepasbaar vereist is. In het voorstel dat voorligt, wordt de focus verschoven: de verplichting tot opmaak van een toegankelijkheidsregeling vervalt wanneer het uitsluitend gaat over de toegang verlenen aan voetgangers op boswegen. Boseigenaars van bossen zonder beheersplan maar met een toegankelijkheid dat verder strekt dan de toegang voor voetgangers op boswegen moeten vanaf nu dus ook een toegankelijkheidsregeling opstellen. Deze aanpassing zou leiden tot een administratieve lastenverlaging voor de boseigenaars van 342.280 euro voor de periode tot februari 2015.²

Ten slotte wordt art.31, §3 van het Bosdecreet aangepast door art.16 van het ontwerp Verzameldecreet. Daarbij voorzien de Vlaamse overheid de mogelijkheid om bepaalde bevoegdheden inzake bossen over te hevelen naar de gemeenten, wanneer de

² Aanvraag en toekenning begrotingsakkoord

gemeenten erom verzoeken en binnen de beperking van de opgesomde artikels (subsidiariteitsprincipe), aangepast. Tot dusverre bestond die mogelijkheid ook, maar was die beperkt tot bossen van max. 0,5 ha groot. Uit een GIS-analyse bleek dat in de praktijk slechts weinig dossiers naar de gemeenten kunnen doorgeschoven worden omwille van deze oppervlaktebeperking. (max. 0.5 hectare). Bovendien is het onduidelijk wat er bedoeld wordt met "de aaneengesloten oppervlakte van een privébos". In het voorliggende voorstel heft men de oppervlaktebeperking op, en breidt men het toepassingsgebied uit met bossen gelegen in SBZ's (speciale beschermingszones).

6.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De raden vinden het een noodzakelijke en logische stap dat de terminologie inzake biociden en bestrijdingsmiddelen in het Bosdecreet aangepast wordt aan de EU-richtlijn tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van Pesticiden (2009/128/EG). Volgens de Memorie van toelichting bij het ontwerpdecreet is de *deadline* voor deze omzetting 14 december 2011. Met het doorvoeren van de aanpassingen aan het decreet komt de Vlaamse Regering tegemoet aan dit tijdsplan.

De raden wensen evenwel op te merken dat de term "*bestrijdingsmiddelen*" ook wordt gebruikt in de Federale wetgeving³. De termen "*pesticiden*" of "*bestrijdingsmiddelen*" worden bijgevolg beide nog gebruikt. De raden vragen zich daarom af of in afwachting van het gebruik van een eenduidige terminologie op alle beleidsniveaus en om de regelgeving op alle beleidsniveaus meer coherent te maken, het niet wenselijk is de twee termen naast elkaar te gebruiken.

De raden stellen vast dat de bindende ("*eensluitende*") advisering vanwege het Departement Landbouw en Visserij wordt afgeschaft, bij "*de beplanting met houtachtige gewassen van gronden gelegen in agrarisch gebied*". Wel wordt de vergunningsplicht uit het Veldwetboek behouden, en wordt er daarop een adviesrecht vanwege het landbouwdepartement geënt, voor aanplantingen op publieke zowel als private gronden.

De raden stellen vast dat in art.20 een wijziging van artikel 81 van het bosdecreet de voorwaarden opgelegd bij een kapvergunning afdwingbaar maakt. Nochtans, bij het bepalen van de voorwaarden, is geen overleg met de aanvrager of inspraak voorzien en er bestaat geen beroepsmogelijkheid bij een kapvergunning buiten bij de Raad van State wat voor dergelijk dossiers niet realistisch is. De administratie krijgt dus ongewone hoge bevoegdheid.

De raden vragen dat het afdwingbaar maken van de voorwaarden bij een kapmachtiging niet wordt ingevoerd zolang er geen kader bestaat voor inspraak en voor administratief beroep. De raden herinneren aan de vraag in het advies over het Verzameldecreet van 2010⁴ omtrent het invoeren van een beroepsmogelijkheid.

De raden zijn het eens met de wijziging die doorgevoerd wordt inzake de relatie tussen bosbeheerplan en toegankelijkheidsregeling.

³ Zie bv. ministerieel besluit van 7 april 1995 betreffende de erkenning van stations of laboratoria die bepaalde proeven en analyses verrichten met betrekking tot bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik (B.S. 26-07-1995), gewijzigd door de ministeriële besluiten van 11 april 1996 (B.S. 29-06-1996), 18 februari 2002 (B.S. 12-03-2002) en 28 oktober 2010 (B.S. 19-11-2010)

⁴ Minaraad, SERV en SALV, Advies over het ontwerp van verzameldecreet houdende diverse bepalingen inzake Leefmilieu en Natuur, Minaraad 29 april 2010 (2010|14), SALV 29 april 2010 en SERV 30 april 2010

De raden kunnen er mee leven dat gemeenten op verzoek een deel van de overheidstaken zouden kunnen overnemen inzake bosbeheer en bosbeleid – ook als het om bossen zou gaan die groter zijn dan 5 ha. De raden vinden het opmerkelijk dat ook bossen die begrepen zijn in speciale beschermingszones mee opgenomen zouden worden in deze regeling, en vraagt om deze bossen met de nodige zorg te blijven opvolgen, uitgaande van de instandhoudingsdoelstellingen die er voor zullen gelden.

7. Het Jachtdecreet

7.1. Omschrijving

Art.23 van het ontwerp Verzameldecreet stelt aanpassingen voor aan art.11 van het Jachtdecreet. Art.11, 1ste lid van het Jachtdecreet bepaalt uitdrukkelijk dat het jagen op openbaar domein (*"op de domeinen van de Staat, het militair domein inbegrepen, het Gewest, de provincies, de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de kerkfabrieken"*) alleen mogelijk is via een openbare aanbesteding van het jachtrecht. Naast een klassieke openbare aanbesteding kan bijgevolg geen ander instrument ingezet worden om het jachtrecht via openbare weg toe te kennen.

Om ook offertes of een onderhandelingsprocedure mogelijk te maken stelt het ontwerp Verzameldecreet een verwijzing naar de Wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten voor. Voor een doeltreffend wildbeheer (m.n. grofwildbeheer) in de betrokken openbare domeinen zou dit een verbetering betekenen.

De Memorie van Toelichting stelt bovendien dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat de indieners van het voorstel van het Jachtdecreet destijds de bedoeling hadden om de openbaarheid (van de aanbesteding) te beperken tot de momenteel in artikel 11, 1ste lid van het Jachtdecreet vernoemde instanties. Op grond van billijkheid wil art.23 van het ontwerp Verzameldecreet de openbaarheid uitbreiden tot alle vormen van openbare besturen in Vlaanderen, ongeacht de rechtspersoonlijkheid. In het bijzonder wordt er hiermee bedoeld op de instellingen van het Vlaamse Gewest met eigen rechtspersoonlijkheid.

Art.24 van het ontwerp Verzameldecreet stelt een wijziging voor aan art.25 van het Jachtdecreet. Volgens art.25, §1, 2° wordt belangrijke, niet voorkomende wildschade vergoed door het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur indien o.a. *"de schade veroorzaakt is door wild afkomstig uit een bos- of natuurreservaat of een door de Vlaamse Regering om natuurbehoudsredenen afgebakend gebied, waarin de jacht op dat wild het gehele voorbije jaar niet geopend was en ook de bestrijding van dat wild niet werd toegelaten."* Dat de afbakening dient te gebeuren door de Vlaamse Regering is, aldus de Memorie van toelichting, verwarrend en is mogelijk te beperkend. Bijvoorbeeld voor wildschade uit gebieden die door het ANB verworven en beheerd worden maar die nog niet de status hebben van natuur- of bosreservaat, kan er momenteel geen schadevergoeding worden toegekend. De wijziging van het ontwerp Verzameldecreet wil de wildschadevergoedingsregeling uitbreiden tot terreinen die door de Vlaamse Overheid of een terreinbeherende vereniging omwille van natuurbehoudsredenen worden beheerd.

7.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Wat het wijzigingsartikel 23, betreffende artikel 11 van het Jachtdecreet, aangaat, zijn de raden het er vanzelfsprekend mee eens dat het volledige palet van de Overheidsopdrachtenwet van toepassing zou kunnen zijn op de uitbesteding van jachtactiviteiten. Wel wijzen de raden er op dat de diverse mogelijke procedures niet

allemaal een even openbaar karakter hebben. In het kader van het verstandig wildbeheer verdient het de voorkeur de procedures – en daarbinnen de beoordelingscriteria – zodanig te kiezen en toe te passen dat er een redelijk en wettelijk acceptabel voordeel ontstaat voor de wildbeheereenheden die aangrenzen bij het openbaar domein waarvan de jacht verpacht zou worden.

Betreffende wijzigingsartikel 24, dat zou leiden tot een wijziging van artikel 25 van het Jachtdecreet, zijn de raden het er mee eens dat er hierdoor sneller de mogelijkheid zou ontstaan om schade te vergoeden die veroorzaakt werd door wild dat afkomstig is van terreinen waarop er niet gejaagd mag worden. Op zich is dit een goede zaak. De raden wijzen er evenwel op dat het cruciale zinsdeel in het artikel de bijzin is die luidt: *“waarop de jacht op dat wild het gehele voorbije jaar niet geopend was en ook de bestrijding van dat wild niet werd toegelaten”*. Naar de praktijk toe pleiten de raden er voor om telkens oordeelkundig af te wegen wanneer er gebruik gemaakt zou worden van het systeem van artikel 11 van het Jachtdecreet (i.e. de jacht betreffende een openbaar bos- of natuurterrein wordt verpacht – de variëte voor natuurreservaten bestaat er in dat er in het beheerplan uitzonderingen worden vastgelegd op het verbod fauna te doden), dan wel van het systeem van artikel 25 van het Jachtdecreet (i.e. de wildschade vanwege een openbaar bos- of natuurterrein wordt van overheidswege vergoed).

8. Decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

8.1. Omschrijving

Art.25 van het ontwerp van Verzameldecreet brengt wijzigingen aan art.20sexies van het Grinddecreet aan. De eerste wijziging heeft tot doel een risico van belangenvermenging te voorkomen. Daarvoor wordt het lidmaatschap zonder stemrecht van het projectcomité van het diensthoofd van ANRE Buitendienst Limburg of zijn afgevaardigde gewijzigd in een waarnemerschap in hetzelfde comité voor een ambtenaar bevoegd voor natuurlijke rijkdommen. Tezeldertijd wordt de formulering in overeenstemming gebracht met de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden.

De tweede wijziging houdt in dat een wijziging van een goedgekeurd projectvoorstel onderworpen is aan art.20sexies, §2, 1ste lid. De derde wijziging machtigt de Vlaamse Regering om de nadere regels voor de werking van het projectgrindwinningscomité te bepalen.

8.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Het besluit voor de oprichting van het projectgrindwinningscomité⁵ werd genomen. De verwachting is dat het projectgrindcomité zelfstandiger zal kunnen werken. De raden formuleren geen verdere opmerkingen of aanbevelingen bij dit hoofdstuk.

⁵ Besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2010 tot oprichting van het projectgrindwinningscomité, B.S. 28 mei 2010, p.32413.

9. Het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid

9.1. Omschrijving

Art.26 bevat twee wijzigingen aan art.2.1.5, §1, tweede lid van het DABM. Deze paragraaf van het DABM gaat over de opdracht aan de VMM om een milieuraapport op te maken en over de oprichting, samenstelling en taken van de stuurgroep die het opmaken van het rapport moet begeleiden. Momenteel worden de leden van de stuurgroep aangewezen door de Vlaamse Regering voor een periode twee jaar. Die aanwijzing gebeurt op voordracht van het college van secretarissen-generaal, de VRWB, de SERV en de Minaraad, die ieder twee leden mogen voordragen.

Wegens de nieuwe organisatie van de Vlaamse overheid die werd ingezet met het kaderdecreet BBB, dient de verwijzing naar "*het college van secretarissen-generaal*" te worden vervangen door "*het college van ambtenaren-generaal*".

Een meer fundamentele wijziging is het gevolg van de discontinuïteit tussen de tweejaarlijkse hersamenstelling van de stuurgroep en de frequentie van de vijfjaarlijkse milieuverkenningen. Daarom dient aan de aanstellingstermijn van de leden van de stuurgroep gesleuteld te worden. Omwille van de administratieve vereenvoudiging wordt de aanstellingstermijn geschrapt. Hierdoor kan de Vlaamse Regering de samenstelling van de stuurgroep op eigen initiatief wijzigen of naar aanleiding van het ontslag van een lid van de stuurgroep.

9.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De wijziging ten gevolge van de formulering in BBB is evident.

De gedeeltelijke hersamenstelling zou misschien ook wel mogelijk moeten zijn wanneer SERV of Minaraad na een hersamenstelling van hun raad zouden wensen om een nieuwe voordracht te doen.

9.3. Bijkomende aanbeveling op eigen initiatief

In zijn jaarverslag voor 2010 (pp. 17) wees de Minaraad op de problematiek die ontstaat door het bepaalde in artikel 11.3.2, § 7, van het Decreet van 5 april 1995 houdende Algemene Bepalingen Milieubeleid: '*Wanneer uit het jaarverslag blijkt dat een raadslid zich kennelijk niet engageert in de werking van de Raad, dan wordt dat raadslid van rechtswege ontslagen. Een raadslid engageert zich kennelijk niet in de raadswerking wanneer het voor meer dan de helft van de in een werkjaar vastgestelde adviezen noch aan de voorbereidende werkzaamheden deelgenomen heeft, noch een standpunt ingenomen heeft op het moment dat het advies werd vastgesteld. De Vlaamse regering duidt op dat moment en voor rest van de looptijd van het betrokken mandaat voor de desbetreffende categorie, zoals gedefinieerd in artikel 11.3.1, § 2, een nieuw raadslid aan, na openbare oproep tot kandidaatstelling.*' De Minaraad wees er op dat het onduidelijk was op welke wijze de tellingen in de praktijk moeten worden uitgevoerd. Tellen raadsleden en hun plaatsvervangers als twee eenheden of als één eenheid (vermits in principe maar één van beide tegelijk op de raadszitting aanwezig mag zijn); gelden alleen de deelnames aan de voorziene vergadermomenten als "engagement" of mogen ook de schriftelijke processen meegeteld worden die tot adviesvaststelling geleid hebben; in welke mate mag er rekening gehouden worden met "engagement" in de meer strategische processen die op onrechtstreekse wijze leiden tot adviezen; mag een schriftelijke inbreng (per eenvoudige mail) meegeteld als daadwerkelijk engagement of niet? Naast deze praktische moeilijkheden rijst de meer principiële vraag of er van deze

bepaling enige motiverende werking uitgaat – de Raad heeft niet de indruk dat dit het geval is. De Minaraad pleit er dan ook voor om van het Verzameldecreet gebruik te maken om de tweede zin uit de geciteerde bepaling als volgt te vervangen: *'Een raadslid engageert zich kennelijk niet in de raadswerking wanneer het ~~voor meer dan de helft van de in een werkjaar vastgestelde adviezen noch aan de voorbereidende werkzaamheden deelgenomen heeft, noch een standpunt ingenomen heeft op het moment dat het advies werd vastgesteld~~ noch aan de vergaderingen van werkcommissies, noch aan raadszittingen deelgenomen heeft.'*"

10. Decreet tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water

10.1. Omschrijving

Iedereen heeft, volgens het decreet van 20 december 1996, steeds recht op een ononderbroken en minimale levering van elektriciteit, gas en water voor huishoudelijk gebruik. Elektriciteit, gas en water mogen daarom enkel nog in hoogst uitzonderlijke gevallen worden afgesloten. Indien men de voorzieningen wil afsluiten of indien de leverancier niet wil ingaan op een verzoek tot aansluiting op de voorzieningen wordt dit aan de lokale adviescommissie voor water, gas of elektriciteit (LAC) voorgelegd. De huidige adviestermijn voor deze commissie met betrekking tot gas- en elektriciteitslevering is dertig dagen. Het ontwerp verzameldecreet brengt de termijn ook voor water op dertig dagen in plaats van veertien dagen.

In artikel 7, §3 wordt naar analogie met het contradictoir onderzoek bij huishoudelijke afnemers van gas en elektriciteit bepaald wat het voorwerp van het contradictoir onderzoek precies is.

10.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De wijziging van de adviestermijn van 14 naar 30 dagen is positief. Hiermee gaat de overheid in op het gezamenlijk advies van SERV en Minaraad over het algemeen waterverkoopreglement. In dit advies vroegen de raden ook:

- de schrapping van het begrip "klaarblijkelijke onwil" ("klaarblijkelijke onwil" is geschrapt als mogelijke reden voor afsluiting, en vervangen door acht mogelijke situaties⁶. "Klaarblijkelijke onwil" is ook niet opgenomen in het waterverkoopreglement).
- een vrijstelling van de aanmaningskosten voor de waterfactuur voor beschermde klanten (dit moet wel op niveau van een besluit geregeld worden).

Het is belangrijk dat net als voor elektriciteit en gas ook op vlak van de niet-betaling van water een *modus vivendi* kan worden gevonden, gericht op het vinden van constructieve oplossingen voor zowel de maatschappij, de klant als de OCMW's (of ruimer nog: de samenleving). De doorgevoerde wijzigingen zijn een eerste stap, maar zijn niet voldoende om deze *modus vivendi* te bereiken. Een proactieve LAC-werking van de OCMW's vraagt heel wat inspanningen. De raden wijzen er op dat het LAC-

⁶ Decreet van 25 mei 2007 tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, Belgisch Staatsblad, 10 juli 2007

besluit van 16 september 1997 dat expliciet voorziet in middelen voor de werking van de commissie (art. 11) tot vandaag dode letter is gebleven.

Verder wijzen de raden op de wijziging die de Vlaamse overheid van plan is door te voeren op het vlak van sociale openbare dienstverplichtingen voor aardgas en elektriciteit. Aspecten uit die geplande wijziging die ook voor water relevant kunnen zijn, worden ook best meegenomen, om de procedurele aspecten (bv. de LAC's) zoveel mogelijk te stroomlijnen.

11. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

11.1. Omschrijving

De voorgestelde aanpassingen van het Natuurdecreet betreffen enkel tekstuele wijzigingen.

In het kader van de omzetting van de EU-richtlijn 2009/128/EG wordt een nieuwe definitie van "pesticiden" opgenomen in art.2, 19° van het Natuurdecreet. Deze nieuwe definitie is conform aan de definitie in de Richtlijn. Daarnaast wordt de term "bestrijdingsmiddelen" in art.14 §1 1°, art.25 §3 2° en art. 35 §2 9° van het Natuurdecreet vervangen door de term "pesticiden" via art.28, 29, 30 en 31 van het ontwerp Verzameldecreet. In het Bosdecreet gebeurt een gelijkaardige aanpassing.

11.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De raden vinden het een noodzakelijke en logische stap dat de terminologie inzake biociden en bestrijdingsmiddelen in het Natuurdecreet aangepast wordt aan de EU-richtlijn "tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van Pesticiden" (2009/128/EG). Volgens de memorie van toelichting bij het ontwerpdecreet is de deadline voor deze omzetting 14 december 2011. Met het doorvoeren van de aanpassingen aan het decreet komt de Vlaamse Regering tegemoet aan dit tijdsplan.

De raden wensen evenwel op te merken dat de term "bestrijdingsmiddelen" ook wordt gebruikt in de Federale wetgeving⁷. De termen "pesticiden" of "bestrijdingsmiddelen" worden bijgevolg beide nog gebruikt. De raden vragen zich daarom af of in afwachting van het gebruik van een eenduidige terminologie op alle beleidsniveaus en om de regelgeving op alle beleidsniveaus meer coherent te maken, het niet wenselijk is de twee termen naast elkaar te gebruiken.

12. Drinkwaterdecreet

12.1. Omschrijving

De gemeentelijke saneringskosten die via de integrale drinkwaterfactuur doorgerekend kunnen worden vallen onder de controle van de economisch toezichthouder. Om zijn oordeel te kunnen staven ontwikkelde deze een rapporteringsinstrument voor de gemeentelijke rioolbeheerders. Uit ervaring bleek dat de rapportering meestal niet

⁷ Zie bv. ministerieel besluit van 7 april 1995 betreffende de erkenning van stations of laboratoria die bepaalde proeven en analyses verrichten met betrekking tot bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik (B.S. 26-07-1995), gewijzigd door de ministeriële besluiten van 11 april 1996 (B.S. 29-06-1996), 18 februari 2002 (B.S. 12-03-2002) en 28 oktober 2010 (B.S. 19-11-2010)

(ongeveer twee op drie) of gebrekkig ingevuld werd teruggestuurd. Hoewel deze informatie voor de economisch toezichthouder noodzakelijk is om zijn decretaal voorziene taak uit te oefenen, is er geen regelgeving voorzien om het voorleggen van deze informatie te verplichten.

Art.32 voegt aan art.6bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending een paragraaf 7 met een bijkomende verantwoordelijkheid voor de exploitant toe. Deze houdt in dat de rapportering m.b.t. de kosten en/of opbrengsten inzake de gemeentelijke afvalwatersanering aan de economische toezichthouder verplicht opgelegd wordt aan alle gemeentelijke rioolbeheerders en gratis moet zijn. De Vlaamse Regering kan de inhoud en de modaliteiten van de rapportering via een besluit regelen. De impact van de decreetswijziging zal volgens de Memorie van Toelichting na drie jaar geëvalueerd worden. Dan kan bekeken worden of bijkomend voor een handhavinginstrument moet gekozen worden.

Onder art.33 van het ontwerp Verzameldecreet wordt een aanpassing van art.16quinquies van het drinkwaterdecreet opgenomen. Dit artikel gaat over het aanrekenen van een vergoeding voor de sanering van afvalwater dat oorspronkelijk gewonnen werd uit een private waterwinning. Paragraaf 4, eerste lid geeft aan wanneer wooninrichtingen onweerlegbaar vermoed worden te zijn aangesloten op de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur. Om dezelfde redenen als bij art.5 van het ontwerp Verzameldecreet dat art.35ter §2 c) van het Oppervlaktewaterdecreet wijzigt, wordt ook hier de verwijzing naar het meerjarenprogramma vervangen door een verwijzing naar de zoneringsplannen.

12.2. Opmerkingen en aanbevelingen

De raden ondersteunen de decretale verankering van rapportageplicht over de uitvoering van de saneringsplicht, teneinde VMM zijn taak als reguleringsinstantie naar behoren te laten uitvoeren, evenals de evaluatie na 3 jaar. Het is voor de raden immers essentieel dat de economische toezichthouder en de collectiviteit - die voor de nutsvoorzieningen betaald heeft - zicht heeft of de middelen efficiënt worden aangewend.

Gezien het streven naar een efficiënte en effectieve overheid, het streven naar zo weinig mogelijk plan- en rapportagelasten en naar zoveel mogelijk afstemming van planningen en rapportages met de in ontwikkeling zijnde en/of bestaande beleids- en beheerssystemen, vragen de raden:

- dat de opgevraagde gegevens zich beperken tot wat redelijkerwijze nuttig is opdat de toezichthouder zijn opdracht kan uitvoeren;
- dat de gevraagde gegevens maximaal aansluiten bij de nieuwe beleids- en beheerscyclus van de gemeenten en bij de bestaande beleidsplanning en rekeningstelsels van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.
- dat de verstrekte gegevens in een verwerkte vorm door de economisch toezichthouder opnieuw bezorgd worden aan de gemeenten en rioolbeheerders, zodat zij daarmee aan de slag kunnen voor evaluatie en beleidsplanning binnen hun respectievelijke generieke systemen.

De nieuwe ontwerp paragraaf 7 van art.6bis van het Drinkwaterdecreet bepaalt dat de instantie die de riolen beheert gegevens moet meedelen die verband houden met de gemeentelijke saneringsverplichting. Het decreet hanteert verschillende termen (*de sanering, de gemeentelijke saneringsverplichting, de bovengemeentelijke*

saneringsverplichting, de saneringsverplichting van een exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, ...). Welke verplichtingen de rioolbeheerders op zich genomen hebben, hangt af van wat daarover in de overeenkomsten tussen de rioolbeheerder en de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk is opgenomen. Dit kan verschillen van overeenkomst tot overeenkomst. Verschillende rioolbeheerders namen bijvoorbeeld niet de saneringsverplichting van de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk over, maar staan wel in voor de gemeentelijke saneringsverplichting. Daarom stellen de raden voor om te verwijzen naar de overeenkomsten en naar degene die instaat voor de uitvoering van de gemeentelijke saneringsverplichting i.p.v. naar de overgenomen verplichting. Dit leidt tot volgende tekstsuggestie voor art.6bis §7 van het drinkwaterdecreet:

"De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de gemeente, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de door de gemeente na marktbevraging aangestelde entiteit die ~~via~~ een overeenkomst als vermeld in paragraaf 3 heeft afgesloten en die instaat voor de uitvoering van de gemeentelijke saneringsverplichting, ~~de saneringsverplichting van de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk overneemt,~~ is verplicht om op eenvoudig verzoek van de economisch toezichthouder kosteloos de gegevens mee te delen die verband houden met de uitvoering van de gemeentelijke saneringsverplichting en die de economische toezichthouder nodig heeft ter uitvoering van zijn taken. De Vlaamse Regering kan daarvoor nadere regels uitvaardigen."

De raden wensen bij de wijzigingen aan het Drinkwaterdecreet ook te verwijzen naar hun bedenkingen bij de wijzigingen aan '10 Decreet tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water' aangaande het aspect drinkwater.

Legistiek:

- Art.32 begint met een verwijzing naar artikel 6bis van "*hetzelfde decreet*". Aangezien dit de eerste verwijzing is, moet dat van "*het drinkwaterdecreet*" zijn.
- in de Memorie over artikel 33 staat een foute verwijzing, moet artikel 5 i.p.v. 6 zijn.

13. Bodemdecreet

13.1. Omschrijving

De verschillende bestaande erkenningsregelingen werden via een nieuw hoofdstuk IIIbis (Erkenningen) in het Milieuvergunningsdecreet en via het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (Vlarel) geharmoniseerd. Op dit ogenblik valt de erkenning als bodemsaneringsdeskundige echter niet onder het toepassingsgebied van deze geharmoniseerde regeling. Het ontwerp verzameldecreet werkt deze lacune op decretaal vlak weg door de erkenning als bodemsaneringsdeskundige onder het toepassingsgebied van hoofdstuk IIIbis van het Milieuvergunningsdecreet te brengen. Later zal Vlarel nog gewijzigd moeten worden.

Het Bodemdecreet voorziet in de mogelijkheid om een retributie in te stellen voor de behandeling van een aanvraag tot erkenning als bodemsaneringsdeskundige. Tot op heden is hieraan nog geen uitvoering gegeven. In de geharmoniseerde regeling is voorzien in de mogelijkheid om een retributie in te voeren voor de behandeling van erkenningsaanvragen. Door de erkenning als bodemsaneringsdeskundige onder het

toepassingsgebied van hoofdstuk IIIbis van het Milieuvergunningsdecreet te brengen, geldt de retributiemogelijkheid van het Milieuvergunningendecreet. Artikel 162, §5, van het Bodemdecreet is dan ook niet langer nodig. Met de voorliggende bepaling wordt artikel 162, §5, van het Bodemdecreet opgeheven.

13.2. Opmerkingen en aanbevelingen

Geen opmerkingen.